

voor publiekswerking en communicatie. De verschuiving in grootteorde wordt ook hier vooral ingezet op het communicatieve plan, en niet voor de artistieke werking. Maar zelfs met deze verhoging in het achterhoofd, werken er in de KVS nog altijd maar een zestigtal personeelsleden, in vergelijking met een zeventigtal in het Toneelhuis en bijna honderd in NTGent. (Dit zijn natuurlijk relatieve cijfers: hierbij is geen rekening gehouden met de parttimers en dergelijke...).

3. Of nog concreter in een artikel over het Concertgebouw Brugge: ‘Het gerenoveerde concertgebouw opende eind september 2002 de deuren. Een kwart van het gebouw wordt verhuurd voor commerciële doeleinden, driekwart wordt ingenomen door de culturele instelling vzw Concertgebouw. De private mecenasen hoopten dat de opbrengsten uit de huur de culturele activiteiten zouden financieren. De commerciële huurders brachten in 2005 weliswaar 1,5 miljoen euro in het laatje, maar de vzw bouwde inmiddels een schuld op van 3,8 miljoen euro ten aanzien van de nv. Samen met de zware afschrijvingen en de leninglasten, leidde het tot een overgedragen verlies van 6,8 miljoen euro eind 2005. (...) De vzw Concertgebouw Brugge kijkt na vier jaar werking aan tegen een overgedragen verlies van 1,7 miljoen euro. “De constructie van het Concertgebouw werd initieel op 41 miljoen euro begroot,” rekent zakelijk directeur Katrien Van Eeckhoutte. “Maar de prijs werd met 2 miljoen euro overschreden. Die extra som werd gefinancierd via een investeringskrediet. Dat weerspiegelt zich uiteraard in het boekhoudkundige resultaat.² Met als gevolg: besparingen alom.

etcetera 105

De multi/trans/interdisciplinaire aanpak

Uiteraard heeft één en ander ook te maken met de verschuivingen in de kunstpraktijk van de laatste jaren. Programmering wordt steeds minder bedacht vanuit één bepaalde discipline, zoals het vertrek van heel wat monodisciplinaire programmatoren in de kunstencentra, alleen al dit laatste jaar (Beursschouwburg, STUK, Vooruit...) duidelijk maakt. Kunstencentra en theaters ontwikkelen hun werking meer en meer vanuit een multidisciplinair kader, waarbinnen de begrenzing tussen de verschillende kunstvormen van ondergeschikt belang wordt. Vooral de beeldende kunsten en het ‘nieuwe media’-werk krijgen meer en meer belangstelling binnen huizen die voorheen eerder exclusief op podiumkunsten gericht waren. Dit vooral vanuit het idee dat de performancepraktijk uiteraard in hoge mate door deze aanverwante disciplines getransformeerd wordt. Maar ook vanuit het idee van de constructie van een totaalerva-

Zijn er misschien betere ruimtes mogelijk om nieuwe media of beeldende kunst te ervaren dan de wandelgangen van het theater of het berghok van het kunstencentrum?

